

Duha vzkřísila TÁBOR BARRANDOV

Duha Miřetín je pobočným spolkem Duhy – sdružení dětí a mládeže pro volný čas a recesi, který byl založen v roce 1996 partou dospěláků, kteří jezdili jako oddíloví vedoucí na letní dětský tábor do Miřetína, který pořádalo Filmové studio Barrandov. Kromě letních táborů začali postupně organizovat různé víkendové akce a nakonec i pravidelné schůzky a stala se z nich dužina (oddíl) s celoroční činností. 1. dubna 2015 získala Duha Miřetín do svého vlastnictví celý táborový areál tzv. Tábora Barrandov v Miřetíně u Skutče.

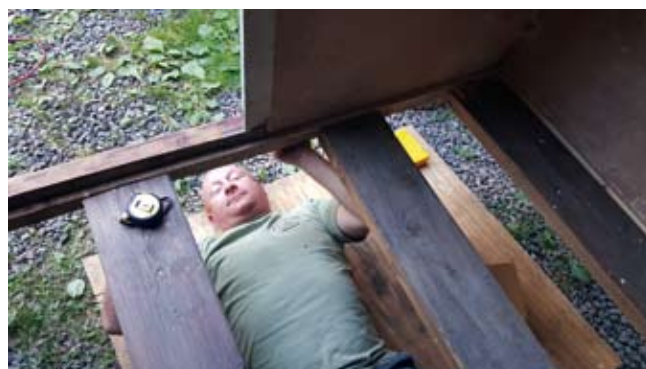
Dobrovolníci v něm za dva a půl roku odpracovali více než dvacet dva tisíc brigádnických hodin. To je přibližně tolik, kolik obsahuje roční pracovní doba jedenácti zaměstnanců. V rámci Duhy se jedná o mimořádný výkon. Tým miřetínských dobrovolníků spojuje nejen nadšení a láska k svému tábořišti a k práci s dětmi, ale i dlouholetá přátelství a chuť společně pracovat a obohacovat se.

„Po získání areálu zavládla v Duze Miřetín naprostá euforie a nadšení,“ říká viceprezident Duhy Radan Kukal. „Kromě současných aktivních vedoucích a příznivců Duhy se do opravy areálu zapojilo i mnoho vysloužilých oddílových vedoucích, kteří na tábor do Miřetína jezdili v osmdesátých letech. Protože se většinou jedná o schopné bývalé barrandovské řemeslníky různých profesí, tak jsou pro nás velkou oporou,“ doplňuje Radan Kukal. Dokážou mladé dobrovolníky z řad studentů při opravách

„Jsem reprezentant v pozemním hokeji, hraju extraligu, studuju a v Miřetíně jedu bomby pecky.“ (Železnák, 21, student)

odborně vést a dohlížejí na kvalitu provedených prací. Při obnově táborového areálu tak společně pracuje skupina dobrovolníků ve věku od 15 do 71 let, která čítá přibližně 120 osob. Zajímavé je i její sociální složení. Najdeme v ní studenty, učitele ze školky, základní školy, gymnázia i univerzity, lékaře, ekonomy, bankéře, účetní, grafiky, techniky, dělníky různých profesí, kuchaře, policisty, vojáky, příslušníky Vězeňské služby ČR, a dokonce i vrcholové sportovce a politiky. Všechny dobrovolníky spojuje společný cíl – obnova a rozkvět tábořiště v Miřetíně a celoroční práce s dětmi a mládeží. Jedná se o zcela nesourodou skupinu

„Jsem průzkumák z Prostějova, válečný veterán, jsem zvyklý velet. V Miřetíně držím hubu a krok a makám.“ (Pavel, 45, voják)

Tábor Barrandov

se nachází v Pardubickém kraji. Leží uprostřed lesů v údolí říčky Krounky mezi obcemi Otradov, Miřetín a Česká Rybná, je tvořen 28 stavbami, rozprostírá se na ploše 1,8 ha a umožňuje v letních měsících ubytování a stravování až 240 osob. V Miřetíně organizovaly stanové tábory různé spolky již ve dvacátých a třicátých letech 20. století. V roce 1939 tam Ústřední sociální úřad hl. m. Prahy zřídil „Prázdninovou osadu hl. m. Prahy“, resp. „Lesní tábor“ Magistrátu hl. m. Prahy. V druhé polovině padesátých let získal celý areál do vlastnictví Československý státní film a organizovaly se v něm Letní pionýrské tábory Revolučního odborového hnutí Filmového studia Barrandov, resp. letní dětské tábory nástupnické odborové organizace KINOS po roce 1989. V letech 1999–2014 byl areál pronajímán komerčním subjektům a chátral. V roce 2015 se Duze podařilo areál v Miřetíně získat do svého vlastnictví a snaží se opět vzkřísit jeho slávu. Na táboře vyrostly děti předních československých filmařů, např. režisérů Václava Vorlíčka, Juraje Jakubiska, Karla Smyczka, Františka Vláčila, Juraje Herze, Evalda Schorma, Marie Poledňákové, Miloslava Šmídajera či scénaristů Zdeňka Svěráka, Jaroslava Dietla, Vladimíra Körnera, herečky Heleny Růžičkové a dalších. Tábor Barrandov je oblíbeným výletním cílem – v roce 1990 natočil v reáliích tábora režisér Ondřej Trojan kultovní film známý většině táborníků *Pějme píseň dohola*. Tvůrci ho označili za „stupidní filmovou epopej na důsledné bázi socialistického realismu z prostředí pionýrského tábora“. Během let si film pro svou autenticitu a vtipné vykreslení typických táborových postav získal přízeň organizátorů táborů napříč všemi spolky. Scénář k němu napsali Jan Hřebejk a Petr Jarchovský. Pro všechny tři dnes vyhlášené tvůrce to byl jejich první celovečerní snímek. Na plátně kin se v něm také poprvé jako čtrnáctiletá objevila pozdější držitelka pěti Českých lvů herečka Aňa Geislerová.

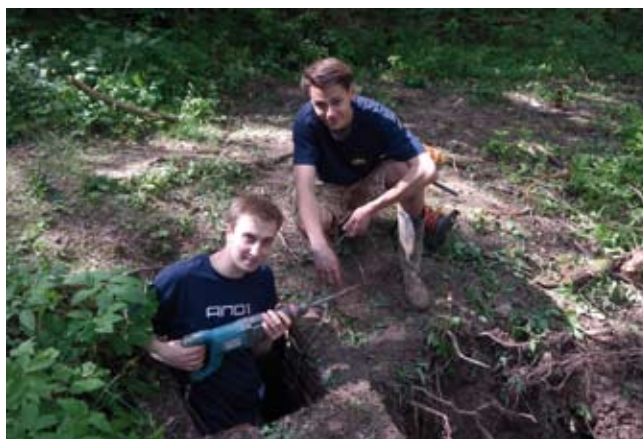
lidí, kteří by se pravděpodobně spolu nikdy nesetkali, nebýt onoho společného cíle. Jeden druhého doplňují, učí se od sebe a navzájem se obohacují. Mladší vlévají starším elán do života, starší je naopak učí rozvaze. Studenti jsou plni síly, ale neznají správné pracovní postupy, zkušení mistři zase vědí „co a jak“, ale sami by vše nezvládli. Dobrovolnická práce má smysl nejen pro zvyšování materiálních hodnot a jejich následné využití ve prospěch volnočasových aktivit pro děti a mládež, ale především má výchovný smysl a přispívá k pozitivnímu formování osobnosti mladých. V dnešní době nabízí nenahraditelnou smysluplnou alternativu trávení volného času mladých lidí, kteří často nemají vzory hodné následování, ani příležitost se jinak smysluplně rozvíjet a vytvářet společensky pozitivní hodnoty.

„V Duze vytvářím diplomy a plakáty na akce. Práce se nebojím. Přiložím ruku k dílu všude tam, kde je to potřeba.“ (Pawka, 43, grafik)

Obnovu a rozvoj areálu podpořily i město Proseč, na jehož území tábor leží, a Pardubický kraj. Oba dva subjekty samosprávy uzavřely s Duhou Miřetín smlouvu o spolupráci. Díky své poloze a filmářské historii je pro ně areál v Miřetíně zajímavý. Mimo dobu letních prázdnin ho Duha půjčuje městu a místním spolkům. „Tábor v Miřetíně využívají přes rok naši dobrovolní hasiči a základní škola v něm pro děti organizuje stmelovací pobyty. Jsme rádi, že areál přestal chátrat a můžeme ho také využívat. Společně s Duhou a Mezinárodním odborovým svazem v kinematografii-KINOS, kterému tábor dřív patřil, jsme před ním umístili turistickou informační ceduli o natáčení filmu Pějme píseň dohola, která budí velkou pozornost. Kolem tábora prochází cyklostezka a červená turistická značka,“

„Celý život jsem maloval filmové dekorace. Do Miřetína jezdím od roku 1982. Teď už jen jako brigádník a učím mladochy pracovat.“ (Fanda, 63, důchodce)

„Od pondělí do pátku účtuju, o víkendech brigádníčem v Miřetíně. Nemám nikdy dost. Práce s velkými nástroji je pro mě výzva.“ (Roman, 23, účetní)

hodnotí spolupráci s Duhou místostarosta Proseče Miloš Hurých. Zmrtvýchvstání tábora v Miřetíně podpořilo i MŠMT ČR. Loni přispělo na rekonstrukci jídelny a letos na napojení areálu na obecní vodovod. „Z investičních dotací od MŠMT ČR se velice radujeme. Bez nich bychom náročnější stavební a investiční akce nezvládli. Chatky si obrousíme a natřeme sami, vyrobit nerezový nábytek do kuchyně, nebo položit vodovod ale svépomocí nedokážeme,“ oceňuje podporu státu viceprezident Duhy Kukul. „Musím se přiznat, že nás překvapilo a zarmoutilo, že na stavbu vodovodu jsme od MŠMT ČR letos získali jen 750 000 Kč z rozpočtovaných 2.475.547 Kč, i když náš projekt získal třetí nejvyšší ohodnocení ze všech projektů, které se o investiční dotaci v roce 2017 ucházely. Stavbu sice podpořily dotacemi i Pardubický kraj a město Proseč, ale za milion korun, které se nám podařilo takto získat, celou stavbu realizovat nešlo. Museli jsme ji rozdělit do dvou etap,“ posteskl si Radan Kukul.

„Ve volném čase rád stříkám. Jinak pracuji v psychiatrické léčebně v Bohnicích.“ (Marek, 30, vychovatel)

Dobrovolníci se velkou částí podílí na tom, že ze zanedbaného areálu se stává výstavní tábořiště, které má ambice pro celoroční využívání. Aby ne – nadšenci z Duhy Miřetín si hned první rok vytyčili jasný cíl: „Miřetín by měl patřit mezi nejhezčí tábořiště v republice.“ Jsou pro to ochotni udělat maximum a nám nezbývá, než jim držet palce.

Jana Chladová
foto archiv Duha Miřetín

ARCHA

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

6/2017

foto TOM Robinson | Poděbrady

DOBRO volně